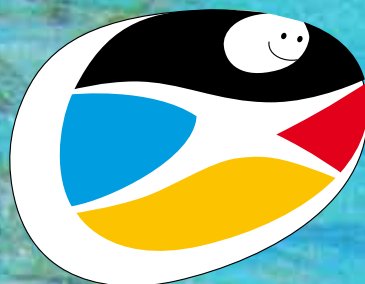

El Centre Esportiu dels Serradells, la icona de l'esport andorrà

Si hi ha a Andorra un lloc emblemàtic per a l'esport, aquest és el Centre Esportiu dels Serradells. Inaugurat tot just fa 20 anys per als IV Jocs dels Petits Estats d'Europa, que van tenir lloc al Principat del 21 al 25 maig del 1991, el centre s'ha convertit en l'emblema de l'esport andorrà.

La inauguració del Centre Esportiu dels Serradells va tenir lloc, concretament, l'11 de maig de 1991. L'equip polític comunal estava encapçalat per Manel Pons i Antoni Cerqueda. El conseller d'Esports del Comú d'Andorra la Vella era Josep Maria Cosan, i la resta d'autoritats governamentals que van tenir un paper destacat en el moment de l'obertura van ser el cap de Govern, Òscar Ribas, el ministre (conseller de l'Executiu) de Finances, Jaume Bartumeu, i el síndic general, Albert Gelabert, entre d'altres.

**CENTRE ESPORTIU DELS
SERRADELLS
COMÚ D'ANDORRA LA VELLA**

Especial
C.E. Serradells
20 anys

La construcció

Les negociacions perquè s'arribés a construir i perquè finalment avui s'hagi convertit en la icona de l'esport al Principat es remunten a l'any 1986. El Comú d'Andorra la Vella, encapçalat pel cònsol major, Manel Pons, va demanar ajuda econòmica al Govern d'Andorra per poder tirar endavant el projecte. El motiu pel qual va ser el Govern qui va sufragar les despeses és perquè abans de la Constitució no funcionava la Llei de transferències i el Govern no podia cedir els diners al Comú per fer front a les obres. El ministre (conseller de l'Executiu) que va promoure aquesta ajuda econòmica, vista la necessitat de construir un centre esportiu, va ser Bonaventura Riberaygua (anomenat Ventura el Blau).

Per tirar endavant el projecte, les primeres accions que es van dur a terme van ser les compres de terrenys. La història comença oficialment el 31 de juliol de 1986, quan es va adquirir el primer terreny, que tenia una superfície de 5.082 m² a Casa Biscarriet. El 23 de setembre del mateix any, el Comú adquireix un altre terreny de 7.441 m² a la Casa Tresa i es fa una permuta amb Casa Blau per un altre terreny de 5.300 m². La superfície total del terreny urbà que va aconseguir el Comú d'Andorra la Vella era de 17.871 m². L'any 1987 van continuar les negociacions amb propietaris i es va aconseguir la cessió d'un tros de terreny amb Casa Aurrelleta, que permetia millorar els accessos a les propietats adquirides pel Comú amb anterioritat. En aquest cas, el Comú va comprar els terrenys i el Govern va pagar les obres.

L'any 1987 es va fer el concurs públic internacional d'avantprojectes, al qual es van presentar 9 empreses. Finalment, aquest concurs el va guanyar el projecte anomenat 'ANELLAT', del grup Taure, encapçalat pels arquitectes Pere Aixàs, Aleix Dorca, Josep Maria Farré i Josep Lluís Orobitg, que van iniciar les obres el mes de maig de 1989.

El projecte constava de tres fases, que s'han anat executant a poc a poc. La primera d'elles, la que s'havia d'executar amb més rapidesa a causa de la proximitat dels Jocs dels Petits Estats d'Europa de l'any 1991, constava d'una piscina olímpica, un aparcament, uns magatzems, els vestidors, una zona per a la premsa i dos espais provisionals per a gimnàs i bar. El Govern va

fer l'edifici, el cost del qual va ascendir a 1.450.000.000 de pessetes (uns 7,8 milions d'euros), i va lliurar el complex esportiu ja acabat al Comú d'Andorra la Vella. Posteriorment, l'any 1992, aquests espais es van ampliar amb tres pistes de tennis descobertes.

La segona fase va ser una de les més emblemàtiques, perquè va suposar l'obertura de la piscina exterior amb zona enjardinada, amb el bar exterior i el solàrium corresponents. D'aquesta manera, el centre deixava de ser únicament esportiu per agafar un toc més lúdic i social. En aquesta fase també s'havia projectat una piscina de salts, que finalment es va desestimar. El cost total va ser de 100.000.000 de pessetes, és a dir, aproximadament 600.000 euros.

Progressivament el centre esportiu va anar creixent fins el que coneixem avui dia. A poc a poc, s'anaven fent reformes i s'anava invertint per tal de fer un centre esportiu sense precedents al Principat i a tot el Pirineu, i dirigit al servei dels ciutadans. A més, els Serradells, abans de la tercera fase, ja començava a despuntar com un centre de referència per a esportistes de tot arreu.

El tercer gran moment dels Serradells va arribar l'octubre del 2001. A les instal·lacions ja existents es van afegir un pavelló esportiu, una zona de relaxació, tres pistes d'esquaix, tres sales d'aeròbic/fitness, un gimnàs, una zona d'oci i restauració, una àrea d'administració i l'ampliació dels vestidors al doble existent.

L'any 2003 es va inaugurar l'Escola Bressol dels Serradells, amb una capacitat de 112 infants. Altres ampliacions que s'han anat fent són el camp de tir de precisió, les sales per practicar arts marcial i gimnàstica artística, les sales de reunions, etc.

Als Serradells, avui

El Centre Esportiu dels Serradells és, avui dia, el referent de l'esport andorrà. S'hi poden practicar tot tipus d'esports, des d'aquàtics, com la natació, el waterpolo o la natació sincronitzada, fins a altres esports, com el futbol sala, el vòlei, la gimnàstica, les arts marcial, l'esquaix, el tennis, el tir, l'handbol, el bàsquet, etc. De vegades, aquests esports són practicats per grups que tenen la seu oficial al centre esportiu, amb la qual cosa formen part del Club Esportiu Serradells, amb la seva especialitat corresponent. Altres vegades són clubs esportius els que també entrenen als Serradells.

A banda d'aquests esports, el centre ofereix una extensa varietat d'activitats per a nadons (matronatació), infants (baby-gym, multiesport), joves i adults (fitness, rutines d'entrenament a la sala de musculació, natació, etc).

A més, durant les vacances escolars, el centre acull centenars d'infants que opten per apuntar-se a alguna de les activitats esportives que hi tenen lloc, programades per diferents entitats.

És important, també, destacar els serveis d'oci i restauració que s'hi ofereixen. El bar de bitlles dels Serradells, amb un parc infantil, zona d'oci, billars, bar i restaurant, funciona a ple rendiment i és un lloc molt agraït, tant per als usuaris del centre esportiu com per als qui només desitgen gaudir d'un moment d'oci, ja sigui amb la família o amb els amics.

Com a complement, hi trobem altres serveis, com Vitalsport, un centre mèdic on es poden realitzar proves d'esforç i on els usuaris es poden informar sobre nutrició esportiva o adquirir coneixements sobre entrenaments específics per seguir en determinades patologies. També hi ha a la disposició dels usuaris la botiga Directe, on es ven material esportiu, i Cartae, un centre amb serveis de diversos tractaments de massatges.

A més... alguna curiositat!

El Centre Esportiu dels Serradells està situat a la plaça Baró Pierre de Coubertin. Però sabeu qui va ser aquest baró?

El baró Pierre de Coubertin va ser un pedagog i historiador francès mundialment conegut per ser el fundador dels jocs olímpics moderns. Per a Pierre de Coubertin, «els Jocs Olímpics són una gran lliçó de filosofia que la humanitat s'atorga a si mateixa. Són el reflex de la felicitat, la perfecció i l'amor». A ell són deguts els cinc anells entrelaçats. Com ell mateix explicava, «representen les cinc parts del món unides per l'olimpisme, i els colors reproduïxen aquells de totes les banderes nacionals que floten a través de l'univers dels nostres dies». La bandera nacional va ondejar per primera vegada als Jocs d'Anvers de 1920.

Font: lloc oficial del moviment olímpic, www.olympic.org

Els Jocs dels Petits Estats Andorra 1991

Els IV Jocs dels Petits Estats d'Europa, que es van celebrar a Andorra del 21 al 25 de maig del 1991, van servir també per dotar Andorra d'una piscina olímpica, entre altres grans infraestructures. Aquesta competició esportiva, organitzada pels comitès nacionals olímpics dels vuit estats més petits d'Europa des del 1985, se celebra cada dos anys en un país diferent. Els països que hi participen des de la primera edició són Andorra, Islàndia, Liechtenstein, Luxemburg, Malta, Mònaco, San Marino i Xipre.

celebra cada dos anys en un país diferent. Els països que hi participen des de la primera edició són Andorra, Islàndia, Liechtenstein, Luxemburg, Malta, Mònaco, San Marino i Xipre.

Altres infraestructures protagonistes d'aquests Jocs, a part dels Serradells, van ser l'Estadi Comunal, que va acollir la cerimònia d'obertura i de cloenda i les competicions d'atletisme. El judo i vòlei, per exemple, es van disputar al Poliesportiu Comunal d'Andorra la Vella. Cal recordar que, per aquella època, els Serradells només disposaven de la piscina olímpica, les grades amb una capacitat per a 700 persones, un aparcament i un bar.

Pel que fa al total de despeses fetes al país en infraestructures, es van gastar 3.000 milions de pessetes en les tres instal·lacions més importants: la piscina dels Serradells, el camp de tir de la Rabassa i les pistes de tennis de l'Aldosa de la Massana.

Un total de 1.100 esportistes van participar en aquella edició dels Jocs dels Petits Estats, xifra rècord llavors, des que s'havien constituït els Jocs l'any 1985. Amb tot, la xifra total de participants va ser de 2.000 persones entre familiars, entrenadors, jutges i àrbitres.

Pel que fa a l'organització dels esdeveniments, les escoles van tancar a la tarda del dia de la inauguració per permetre que tots els alumnes que ho desitgessin poguessin gaudir de la cerimònia d'inauguració. A més, les botigues, comerços, bancs, despatxos, indústries i constructores van haver de romandre tancats i aturar la seva activitat durant la tarda d'aquell 21 de maig de 1991. El Comitè organitzador va repartir gratuïtament 4.000 invitacions per poder assistir tant als actes d'obertura com de clausura dels Jocs.

L'actuació dels equips locals va ser molt bona. Andorra va comptar per a aquesta ocasió amb 103 esportistes i va guanyar 14 medalles, cinc de plata i nou de bronze. L'any 2005, la fita esportiva es va tornar a repetir a terres andorranes.

Entrevista Marc Magallón, responsable de les instal·lacions del Centre Esportiu dels Serradells des del 1991

Marc, fa 20 anys que ocupes aquest càrrec, és a dir, mitja vida dedicat als Serradells. Com van ser els inicis i com vas acceptar aquest càrrec?

El mes de maig de 1990 em vaig llicenciar en Ciències i Tècniques de les Activitats Físiques i Esportives a Tolosa. A finals de l'any 1990, quan estava a punt d'inaugurar-se la instal·lació, va sortir l'edicta per contractar un responsable del centre esportiu; m'hi vaig presentar i vaig guanyar la plaça, que ocupo des de llavors. L'1 de febrer de 1991 em vaig incorporar a la feina. L'edifici encara estava en construcció i vaig participar molt amb els arquitectes. Llavors era un jove acabat de llicenciar, però amb molta il·lusió!

Aleshores, amb 20 anys treballant al mateix lloc, deus ser la persona que més coneix tots els topants del centre, no?

Sí. Evidentment, el fet d'haver participat des de l'inici em fa sentir tot un privilegiat, ja que conec tots els 'secrets' de l'edifici. Em considero un afortunat per poder ocupar aquest càrrec, perquè són uns equipaments capdavanters, però penseu que la gestió d'una instal·lació com aquesta, de 24.000 m², té unes característiques i uns costos molt importants. Per exemple, més del 50% del manteniment dels equipaments comunals es fa aquí.

I quanta gent treballa als Serradells?

De funcionaris, unes 25 persones al Departament d'Esports, però, en ser un servei comunal, cada any varia. Cal recordar que aquestes persones fan tasques de consergeria, monitors, socorristes, vigilants de gimnàs, hi ha algun membre de manteniment i jo mateix. Tots els serveis subcontractats, com el bar, el bowling, la botiga de material, el centre mèdic i el centre de tractament de massatges, van a part, així com els monitors de l'escola bressol, que són del Departament de Social.

Quin ha estat el millor moment que recordes d'aquests 20 anys? I el pitjor, el més crític?

No hi ha un millor moment, n'hi ha diversos. Les inauguracions, amb tot el que comporten, els nervis, els preparatius... per després veure la satisfacció dels clients. Recordo amb especial emoció l'any de la inauguració, el 1991, amb els Jocs dels Petits Estats, i el 2005, quan es van repetir a Andorra, per segona vegada. Pel que fa a personatges il·lustres, abans dels Jocs de Barcelona de 1992 vam tenir entrenant durant un mes i mig l'equip rus de natació, entre alguns

membres del qual estava el gran Alexander Popov, que posteriorment ha esdevingut un dels mites de la natació mundial. Encara no havia guanyat cap medalla, però ja despuntava! També recordo amb emoció els Campionats Europeus de Natació Sincronitzada del 2008.

De moments crítics, no n'hi ha hagut. Sí que és veritat que els darrers anys, a causa de la crisi econòmica, hem patit més. Tenim més inconvenients pel que fa a manteniment, perquè els anys també passen per a l'edifici, però, de crisi greu, no n'hem tingut cap.

Quina és la queixa o la demanda més recurrent i quin és el motiu pel qual rebeu més felicitacions?

Hem de dir que tenim un col·lectiu maco d'abonats que no es queixen gaire, i les queixes que tenim, les agraïm, perquè d'aquesta manera ens adonem del que potser estem fent malament. I és que, en el moment que s'espantja qualsevol cosa, els usuaris t'avisen i així és més fàcil anar a reparar-ho que no si se n'hagués de fer una revisió, ja que els usuaris, en el moment que ho detecten, t'ho diuen.

La queixa més recurrent ve dels usuaris de la piscina, que sovint protesten per les temperatures de l'aigua. Per a uns està molt freda i per als altres molt calenta. I en realitat està sempre a la mateixa temperatura! Varia de mig grau, segons si és estiu o hivern.

Les felicitacions, sobretot les rebem dels nouvinguts, que es queden impressionats amb les instal·lacions.

Sobre la zona lúdica i el parc infantil, s'ha convertit en un referent a Andorra?

L'any 1997 es va plantejar fer una fase més, amb la zona de bar i esbarjo, és a dir, no només concentrar-nos en l'esport, sinó fer-ne un centre més social. Des que l'any 2001 es va fer obrir tot el que comporta la tercera fase, hem guanyat molt. Hi ha molta gent que ve a passar el dia, a veure retransmissions d'àmbit esportiu, etc. S'ha convertit en un punt de referència, i fins i tot ens ha servit per guanyar clientela que no venia de l'àmbit esportiu i que ha acabat abonant-se i a l'inrevés. Aquest ha estat el complement que ens ha fet guanyar consistència.

Què hi trobes a faltar que t'agradaria que hi hagués?

Estaria bé que els Serradells fos el centre neuràlgic de l'esport al país. La meua il·lusió és que s'hagués pogut fer venir totes les federacions i clubs nacionals i que tinguessin la seva seu social al centre. Això donaria vida als uns i als altres, i encara potenciarà més el centre com a icona de l'esport al Principat.

Entrevista a Bonaventura Riberaigua, conseller de Finances de l'Executiu en el moment del vist i plau a les obres, l'any 1986

Expliqui'ns què recorda dels inicis del projecte, quan vostè era conseller de Finances de l'Executiu (ministre).

Jo veia que molts comuns demanaven coses, que algunes vegades trobava innecessàries i injustificables. Però si hi havia una cosa que tenia clara, era la necessitat que tenia la parròquia d'Andorra la Vella d'un centre d'aquestes característiques, ja que en l'àmbit de la joventut, la cultura o els esports hi havia moltes mancances. Vaig promoure la construcció d'aquest centre i m'hi vaig involucrar personalment perquè hi creia molt.

Quines van ser aquelles primeres gestions, i de quina manera s'hi va comprometre a nivell particular?

Recordo que la primera gestió la vaig fer jo. El Comú havia de trobar un terreny que no fos car, i jo en sabia d'un. Vaig pensar en la Casa Biscarriet, en un terreny que no feien servir gaire, i vaig fer d'intermediari en la compravenda. Més tard, a un altre propietari, de Casa Tresa, el Comú també li va comprar el terreny, que era encara més gran que l'altre. I, finalment, jo vaig fer una permuta d'unes feixes de la meva propietat. Reconec

que em vaig sentir molt il·lusionat quan es van aconseguir tots els terrenys per poder tirar endavant l'obra.

Va participar molt en el projecte després de deixar el càrrec de conseller de l'Executiu?

El projecte va tirar endavant, però jo no hi vaig intervenir. No vaig anar a la inauguració, tot i que m'hi van convidar. Estava orgullós de l'obra, però vaig preferir romandre en un segon pla.

I va haver de lluitar molt amb els seus companys de l'Executiu i del Parlament per aconseguir els diners que es necessitaven per a l'obra?

No, gens. Tothom estava molt d'acord amb la necessitat de fer aquesta infraestructura; els consellers em van donar el seu suport. I al Comú també ho veien clar. Recordo que no em va costar gaire aconseguir que s'inclouessin en el pressupost els primers crèdits pressupostaris per executar l'obra.

I quina valoració fa dels 20 anys dels Serradells?

Trobo que està molt bé, tot i que fa dies que no hi vaig. Valoro molt els esforços que s'han fet i estic molt content d'haver-ne estat, almenys, un iniciador.

Josep Maria Cosan, conseller d'Esports entre els anys 1984 i 1992

Alguna anècdota sobre la construcció?

Un migdia anava amb la ràdio posada al cotxe i vaig sentir que deien que s'havia reventat la cubeta de la piscina. Imagineu-vos l'ensurt, a pocs dies de la inauguració. Era la primera vegada que s'omplia la piscina i s'havia reventat un tub. Va començar a sortir-ne aigua i va ser molt escandalós, però de seguida es va arreglar. Per això, hi havia molts dubtes sobre la seva viabilitat i els costos, els quals s'ha vist que són assumibles. I de totes les instal·lacions, la piscina és la que ha tingut més rendibilitat social.

I, a més, vostè és el número 1 d'abonat, no?

Vaig demanar que el número 1 fos per a mi. Vaig pensar que, amb la quantitat de vegades que em van portar la contrària, em mereixia ser el soci número 1 d'abonat, que encara el conservo.

I com recorda el dia de la inauguració?

Va ser un dia molt feliç. Es va fer una cosa ràpida, van venir totes les autoritats, es va fer una benedicció aquí a la plaça... I després vam fer la visita protocol·lària. Tothom va quedar meravellat i vam constatar de seguida la bona acceptació entre la població.

I quin balanç final fa de les obres?

És una de les obres al país que ha tingut més ressò i una acollida social més bona. Tot i que el projecte s'ha anat modificant de com era l'original, se n'ha mantingut l'esperit, i això ens ha permès poder tirar endavant un projecte molt sòlid. Malgrat que han vingut altres consellers, hi ha hagut un fil conductor que s'ha mantingut, i estic molt satisfet de la feina dels meus predecessors, també.

Com recorda els inicis del projecte del Centre Esportiu?

La idea de fer un centre esportiu ja estava damunt la taula quan jo vaig entrar de conseller. La primera idea era fer-ho en un terreny de lloguer, però es va desestimar de seguida. Després ja va ser quan es van anar comprant els terrenys i es va fer la permuta, fins a tenir els terrenys necessaris. L'any 1986 es va definir el programa esportiu, que incloïa una piscina interior de 25 metres, una altra d'exterior i altres serveis. La meua idea, però, era que la piscina fos de 50 metres. No va ser fins al segon mandat que vam poder fer la modificació, gràcies a un informe que ens van fer al Comitè Olímpic Internacional, en què se'ns recomanava que la piscina fos olímpica. I, des del meu punt de vista, Andorra, com a país, s'ho mereixia.

I per què es va fer finalment aquesta piscina olímpica?

Doncs per la meua insistència. Llavors estava al Comitè Olímpic Andorrà i vaig moure fils perquè finalment els Serradells tingués una piscina olímpica. Vam visitar una piscina a Madrid per veure'n el funcionament i les despeses de manteniment, i una altra a Mònaco, que finalment va ser la que ens va inspirar. Recordo perfectament que vaig presentar el projecte definitiu en un consell de comú i, en acabar, un cop acceptat, me'n vaig anar a Mònaco a presentar la candidatura per als Jocs dels Petits Estats del 1991. Jo feia d'unió entre dos organismes, així vam poder sumar més esforços, però tot després de molts debats i un procés llarg de modificacions.

Entrevista Joaquim Miró, conseller d'Esports entre els anys 1992 i 1995

En el seu cas, li va correspondre inaugurar la segona fase del Centre Esportiu. En què es va concretar exactament?

A mi em va tocar inaugurar la segona fase, que corresponia a la piscina exterior. Va ser una gran experiència perquè, a partir de llavors, el nombre de socis va anar creixent de manera molt significativa. Recordo que quan vaig començar el mandat, l'any 1992, només hi havia la piscina olímpica, amb la qual cosa el centre no tenia res a veure amb el que és ara. Amb la piscina exterior vam aconseguir una gran fita, perquè va suposar un gran atractiu durant els mesos d'estiu. És un dels grans atractius del centre, s'ha de reconèixer. A més, també vam inaugurar les pistes de tennis.

Tothom estava d'acord amb la construcció de la segona fase i d'aquesta piscina?

Va costar una mica que la poguéssim fer, ja que no tothom hi estava d'acord. I em va costar perquè hi havia molta gent que creia que en un país de muntanya no tindria molt d'èxit, i avui dia, com he dit, és una de les coses que la gent ha gaudit molt. També recordo, al final del mandat, que vam deixar enllestida l'ampliació de la tercera fase, que ja va ser cosa del Manel Blasi.

Recorda el dia de la inauguració d'aquesta fase?

Sí, perfectament. També recordo la inauguració dels Serradells i els Jocs dels Petits Estats de 1991. Des del meu punt de vista, en conjunt, va ser un projecte que al principi la gent el va trobar una mica faraònic. El que finalment ha esdevingut és una instal·lació meravellosa i que en pocs llocs es pot trobar. Que hi hagi tanta oferta en un sol centre esportiu és difícil de trobar. Pel que fa a persones, vull fer una especial menció a Marc Magallón, responsable de les instal·lacions del Centre Esportiu dels Serradells, així com a Josep Tudó, cap de l'Àrea d'Esports, que són allà des dels inicis, han promogut moltes activitats i són el motor del centre.

Hi va haver alguna cosa que no va poder tirar endavant i que li hauria agradat fer?

Abans no hi havia tanta crisi com ara, i per això en aquell mandat vam poder fer força coses. Vam tirar endavant molts projectes i no només pel que fa a la inversió. Per exemple, recordo que vam ser pioners a l'hora de concedir subvencions esportives, i això va ser una mica revolucionari, ja que hi havia algunes persones que no ho entenien. Finalment, aquesta manera de funcionar va servir per crear una base sobre el funcionament de les subvencions també a Govern. En general, es va poder fer tot el que es va projectar.

Entrevista Manel Blasi, conseller d'Esports entre els anys 1996 i 2003, i cònsol menor adjunt d'Esports entre els anys 2004 i 2007

Quan va començar el primer mandat (1996) el nombre de socis era de 3.625, i quan va acabar (2003) era de gairebé el doble, 6.893. Quins van ser els motius que van fer créixer el nombre d'abonats d'aquesta manera tan important?

El motiu més important va ser l'ampliació de les instal·lacions que el país i la parròquia demanaven, perquè en aquell moment hi havia centres privats que estaven molt ben equipats, però calia alguna infraestructura pública.

L'objectiu era que molta gent practiqués esport i 'es mogués'. A més, vam posar uns preus molt populars per afavorir que tothom hi tingués accés.

L'octubre del 2001 s'inaugura la tercera fase, que inclou el pavelló poliesportiu, la zona de relax, tres pistes d'esquaix i les pistes de tennis. Què va suposar per als usuaris aquestes ampliacions en aquell moment?

Sí, el 2003 em vaig trobar les pistes de tennis a mitges. I la piscina exterior també es va remodelar, es va desmuntar el bar i es van fer les actuals terrasses per prendre el sol amb gespa i es va fer un bar nou.

La gran inversió i obra d'aquests vuit anys com a conseller van ser la zona de fitness, el pavelló, el bar restaurant, la zona administrativa nova i el gimnàs. També vam recuperar sales per a balls de saló, gimnàstica, el camp de tir, etc., i es va reformar el pàrquing, al qual li vam afegir un sistema de pagament. Tots aquests canvis van suposar un boom, i d'aquesta manera els Serradells es va convertir en un

lloc de referència de l'oci i l'esport, sobretot pel que fa a l'esport sota cobert. Cal destacar, també, l'esforç que es va fer per formar els nostres monitors i preparar-los per a la nova etapa.

I quan parlo de la gent que se'n va beneficiar, cal recordar que no només em refereixo a la població d'Andorra la Vella, sinó també d'altres parròquies.

I per què es va decidir fer una escola bressol als Serradells?

La parròquia tenia la necessitat d'una escola bressol. En un principi es va mirar algun lloc per llogar, i finalment es va decidir aprofitar algun espai propi, ja que en aquell moment podíem invertir en l'adequació d'un lloc propietat del Comú. El lloc triat va ser els Serradells, on es van condicionar tècnicament unes sales perquè la canalla s'hi trobi molt bé. El resultat és que ha estat un èxit.

En aquests 20 anys dels Serradells, vostè és la persona que ha ocupat el càrrec de conseller durant més temps. Què destacaria d'aquesta època?

Destaco molts moments, però em quedo amb el fet que el centre és un referent no només per a la gent del país, sinó també per a equips d'alt nivell que fan les seves estades aquí. Recordo que ha vingut la Gemma Mengual en diverses ocasions i n'ha quedat encantada. Li vam donar sort! I també recordo estades de grans equips, com per exemple el Barça de bàsquet. Pel que fa a la inauguració, jo no la recordo molt bé, però sí que van fer una jornada de portes obertes i hi vaig ser present. En general, però, de la meua etapa recordo la bona sintonia amb la resta de la corporació i que vaig aconseguir tirar endavant molts projectes.

Per cert, crec que el que li falta als Serradells és un lloc on es puguin aplegar les seues totes les federacions i clubs esportius, sota el mateix sostre.

Entrevista Antoni Crespo conseller d'Esports entre els anys 2004 i 2007

Entre les dades que podem destacar, cal dir que en el temps que va ocupar el càrrec va ser quan es va registrar el major nombre d'abonats, aconseguint el 2004 el màxim històric, amb 6.893 usuaris. Quins van ser els motius d'aquest boom? (Ara n'hi ha uns 2.500 menys.)

Un dels motius va ser que es va fer un acord amb el Comú d'Escaldes-Engordany perquè els seus abonats poguessin utilitzar les instal·lacions dels Serradells durant el temps que estaven fent reformes a les seves piscines, i això va fer que alguns usuaris es donessin d'alta al Centre Esportiu. A més, també es va millorar l'equipament de la sala de musculació, fet que va contribuir a l'increment d'abonats.

Quins fets destacaria del mandat durant el qual va ocupar el càrrec de conseller d'Esports?

L'any 2004 vam refer els banys de vapor, i el 2006 es va dur a terme l'ampliació del gimnàs de musculació. A més, es va invertir molt en manteniment del centre: enrajolats, substitució de falsos sostres, impermeabilització dels pulmons, diagnosi d'estructura... També cal ressaltar que durant aquest període es va encomanar i implantar un pla d'autoprotecció, i es va distribuir la senyalística del centre esportiu. No podem oblidar, tampoc, la construcció de la sala de balls de saló i la sala amb tatami per a les arts marcials, a més de les terrasses exteriors de locals destinats a lloguer, on ara hi ha una botiga, massatgista i un centre mèdic esportiu, el que representa un servei extra per a l'abonat i una bona injecció econòmica per a la corporació.

Tot just d'entrar vostè, l'any 2003, es va inaugurar l'escola bressol dels Serradells. Ha pogut veure l'evolució dels primers anys, així que quin balanç pot fer del creixement d'aquest servei?

De fet, aquesta inversió no es va fer des del Departament d'Esports, però crec que el fet de disposar d'una nova instal·lació d'escola bressol va contribuir a pal·liar la manca de places que hi havia a Andorra la Vella i també en altres parròquies.

Tenir de cònsol menor qui havia estat conseller d'Esports els 7 anys anteriors (1996-2003) li va facilitar la feina?

Absolutament, ja que el Manel Blasi tenia molta experiència en el càrrec i es va continuar en la mateixa línia. A més, moltes de les decisions que s'havien de prendre les comentàvem, i la seva opinió i experiència em van servir de molt.

Què troba a faltar al Centre Esportiu dels Serradells?

Evidentment van quedar projectes sense fer, entre ells, el del Centre Esportiu dels Serradells, un lloc de referència en matèria esportiva, en el qual, per mitjà de convenis amb federacions, el Comitè Olímpic Andorrà, organismes internacionals, etc., es pogués construir un nou edifici amb diferents serveis i es disposés d'una zona de residència per a esportistes com les que ja hi ha a molts països, i que no només serviria per acollir les federacions nacionals, sinó que també potenciaría el turisme esportiu que Andorra ja fa temps que té, però que es podria optar per mantenir durant tot l'any.

Usuaris

Lourdes Estapé, abonada des de l'abril del 1991

La Lourdes entrena cada matí a la piscina per fer triatló, ja que, tal com explica: «sobretot faig curses al mar». De mitjana, neda uns 3.500 metres diaris, és a dir, entre 50 i 60 piscines, aproximadament. Aquesta abonada opina que «les instal·lacions són impressionants: la piscina, que és el que més utilitzo, és la millor que he vist mai, i la resta d'equipaments són perfectes». Amb tot, també creu que caldria esmerçar més esforços en el manteniment, ja que «quan s'espatlla alguna cosa, triguen molt a arreglar-la».

Pau Pérez, abonat des del març del 1993

En Pau se'n va fer soci dos anys després de l'obertura de les instal·lacions. En el seu cas, ve als Serradells a «fer una mica de tot». I és que, tal com ell reconeix, hi va quatre cops la setmana i aprofita per fer-hi diferents coses, «des de córrer fins a nedar, gimnàs, esquaix, etc.». L'aspecte que més valora és «trobar-s'hi com a casa», ja que «encara que vingui sol, sempre m'hi trobo algú». Això és «com una gran família», diu. I és que en Pau reconeix que sempre hi ha aspectes a millorar, sobretot en el tema de vestuaris, «on es barregen els armariets dels abonats amb els dels qui no ho són, i és un desgavell de bosses, bambes, jerseis...». També hi troba a faltar una pista de pàdel. Tot i així, en Pau reconeix que els Serradells és un exemple de com «s'hauria de portar un centre esportiu comunal».

Josep Maria Huertas, abonat des de l'abril del 1991

En Josep Maria també és un dels nostres il·lustres. En el seu cas, opta més per utilitzar altres infraestructures que no són la piscina, com el gimnàs o les sales d'activitats dirigides. Les instal·lacions, les troba perfectes, l'únic que no li acaba d'agradar són les bicicletes i les classes de ciclisme indoor, que han canviat d'orientació. «Abans m'agradaven més», però tot i així «continuo venint», reconeix. Malgrat que no fa servir la piscina olímpica, que és un dels grans avantatges de ser abonat del centre, en Josep Maria admet que prefereix anar als Serradells en comptes d'altres llocs, ja que «les instal·lacions són genials per fer el que necessito».

Testimonis

Jordi Vila, seleccionador absolut de la Federació Andorrana de Tennis i membre del grup de la Copa Davis

La Federació Andorrana de Tennis fa onze anys que va triar el Centre Esportiu dels Serradells com a seu de la majoria dels seus entrenaments.

Jordi Vila reconeix que les instal·lacions «estan bé», tot i que caldria fer-hi alguns ajustaments. I és que, si bé a l'hivern «es passa molt de fred» a l'envelat (o globus, com se li diu col·loquialment), ja que aquesta instal·lació està sense calefactar i «es fa molt dur treballar amb infants en aquestes condicions», a l'estiu el problema és el mateix perquè «patim moltíssima calor».

Aquestes pistes, segons ha explicat Vila, serveixen per entrenar i són correctes, però les mides no són les reglamentàries. Tenim un permís de la Federació Internacional de Tennis, i sí que hi podem jugar algun torneig. Per anar bé, necessitaríem 4 o 5 pistes cobertes, no tan altes, amb calefacció i ventilació.

A part de les instal·lacions de l'envelat, la Federació de Tennis també fa servir alguna de les sales del centre, com ara el pavelló, per no passar fred a l'hivern, o el gimnàs.

Aitor Osorio, president de la Federació Andorrana de Natació (FAN) i exnador olímpic

Aitor Osorio va participar com a nedador en els Jocs dels Petits Estats d'Andorra l'any 1991. Va ser un dels primers que va provar la piscina olímpica, dies abans de l'obertura oficial, coincidint amb els jocs. D'aquella etapa recorda que quan van construir la piscina, tant ell com els altres membres de l'equip de natació tenien tantes ganes de provar-la que, quan va estar enllestida, a l'abril del 1991, «vam córrer per tirar-nos a l'aigua, i vam córrer massa, perquè l'aigua encara no estava escalfada, estava molt freda perquè no havia donat temps a arribar a la temperatura òptima».

Però «per a la inauguració i les proves, la piscina ja estava perfecta», recorda Osorio.

La Federació Andorrana de Natació també fa servir aquesta piscina per entrenar, com és lògic. Fins i tot hi ha grups que alguns dies hi fan entrenaments dobles.

Segons el president de la FAN, des del punt de vista de la federació, tant la piscina com la resta de les instal·lacions «estan molt bé», segons el que ha pogut veure en els seus desplaçaments per altres països. Amb tot, afegeix que «li faria falta una rentada de cara: hi ha millores per fer, que són necessàries, ja que hem de pensar que els materials amb els quals es van fer eren dels anys 1990. Ara ha evolucionat tot molt i s'hi podria fer alguna obra, sobretot per intentar reduir la despesa energètica».

Entrevista Josep VILA, Cònsol Menor i Conseller Delegat d'Esports

1. Els últims anys s'han caracteritzat per la contenció econòmica a les administracions públiques. Com es gestiona un centre d'aquestes característiques en aquest context econòmic?

Bé, doncs, amb una gestió molt acurada en el control de la despesa i racionalitzant recursos econòmics i humans. En els 2 últims exercicis hem reorganitzat totalment el centre esportiu i hem obtingut uns resultats òptims. Hem creat un equip comunal de manteniment, centralitzat, que ens ha estalviat despeses i hem adaptat els preus dels serveis, amb un lleuger augment molt realista.

El resultat ha estat positiu. Hem mantingut els ingressos i, paral·lelament, hem rebaixat en més d'un 50% el dèficit de la infraestructura, tot mantenint l'oferta global i proposant més activitats.

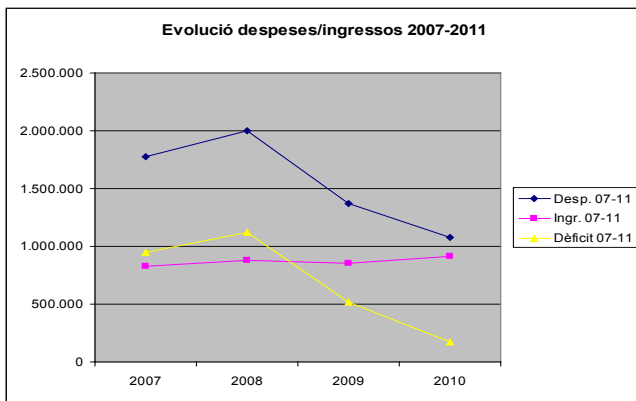
En xifres, això es tradueix en un estalvi de més d'1 milió d'euros en els dos darrers anys, i aquesta ha de ser la tendència.

DESPESES SERRADELLS 2007 - 2010

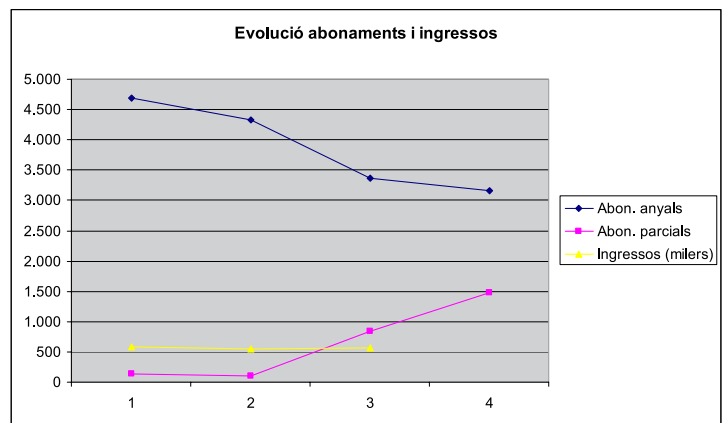
	2007	2008	2009	2010
Capítol 1				
Despeses de personal	650.163	650.668	639.459	396.734
Capítol 2				
Despeses funcionament	990.550	1.026.576	662.372	654.008
TOTAL CAPÍTOL 1 + 2	1.640.713	1.677.244	1.301.831	1.050.742
Capítol 6				
Inversió	131.770	319.539	69.111	29.906
TOTAL CAPÍTOL 1, 2, 6	1.772.483	1.996.783	1.370.942	1.080.648

INGRESSOS SERRADELLS 2007 - 2010

	2007	2008	2009	2010
Ingressos abonats Centre Esportiu	531.146	577.059	554.922	569.046
Lloguer d'instal·lacions esportives	49.962	31.598	15.167	31.995
Altres ingressos	88.901	90.533	85.708	76.827
Recaptació diari aparcament	28.772	27.196	29.399	42.473
Abonats aparcament Serradells	14.283	15.614	20.879	23.285
Arrendament locals	114.532	137.200	147.608	167.334
TOTAL INGRESSAT 3 + 5	827.596	879.200	853.683	910.960
Dèficit 07-11	944.887	1.117.583	517.259	169.688

En aquest gràfic, veiem com s'apropen les despeses als ingressos.

2. Està clar que els Serradells necessita renovacions en alguna de les instal·lacions. Quina és la prioritat del Comú i què cal renovar abans?

El Centre Esportiu ha gaudit d'un manteniment continu al llarg dels seus 20 anys d'existència i no necessita inversions importants, que ja es van fer el 2008.

Actualment, estem treballant en el projecte d'aïllament de l'espai de la piscina olímpica per reduir la despesa en carburant destinat a l'escalfament i també estem fent estudis per instal·lar-hi un generador d'energia per a la calefacció modern, més econòmic i ecològic.

També, el Comú està treballant per optimitzar la maquinària esportiva existent i renovar-la amb la millor tecnologia però també amb les millors condicions econòmiques, amb fórmules com pot ser el leasing, que estalviarà una important despesa a les arques comunals.

	2007	2008	2009	2010	2011
Abon. anyals	5.063	4.685	4.327	3.373	3.156
Abon. parcials	192	139	100	843	1.470
Ingressos (milers)	531	577	555	569	

3. El nombre de socis ha disminuït lleugerament en els últims anys, a què es deu?

Els anys 2008 i 2009 el nombre d'abonats es va mantenir i el 2010 va baixar notablement, però alhora hem passat, aquest any, d'un centenar d'abonats "parcials" a més de 840 abonats i participants en cursos i això fa que el total d'usuaris se situa en més 4170. La crisi que patim hi té a veure, però també els canvis de gustos i les hàbits de la població.

4. Quina és la despesa i els ingressos dels Serradells?

La previsió pressupostària de despeses del Serradells per a l'exercici 2011 és de 1.087.923,38 euros, i els ingressos per la seva part estan xifrats en 959.196 euros.

5. Què es pot fer perquè la infraestructura deixi de ser deficitària?

El Centre Esportiu dels Serradells té la vocació de servei i com a servei públic ens és difícil imaginar-ne l'autofinançament. Tot i això, hem de tendir cap a un "apropament" entre ingressos i despeses. Ho hem fet els dos darrers anys. De cara al futur pensem potenciar més negoci paral·lel a l'esportiu o negoci esportiu complementari que generi beneficis.

6. Quina és la inversió que es fa als Serradells i com es distribueix? Quina és la despesa més gran (salari, manteniment,...)?

L'any 2010 hem invertit 30.000 € en millorar les instal·lacions. El volum de salaris ha estat de 385.692,64 € i en funcionament hem pagat 527.175,01€

7. On estava fa vint anys quan es va inaugurar el centre esportiu i se'n recorda d'aquell dia?

En aquella època, treballava en una empresa, a escassa distància de la instal·lació que vaig veure créixer des dels seus fonaments.

8. Què li agradaria que hi hagués que no hi ha?

Trobo que falta dur a terme una quarta fase del projecte ANELLAT. Es tractaria de bastir un edifici de nova construcció on s'haurien d'ubicar tots els clubs de la parròquia, així com les Federacions del Principat. En el mateix edifici, s'hi hauria de posar en funcionament un centre de tecnificació on podrien realitzar estades tots els clubs del país i forans amb unes instal·lacions de primer ordre, però també amb tots els serveis complementaris necessaris com poden ser la residència d'esportistes o el servei integral de medicina, entre molts altres serveis. Amb aquesta nova instal·lació, Andorra la Vella obtindria el reconeixement que es mereix com a Capital de l'Esport.

Finalment, vull manifestar que l'esport a Andorra la Vella està garantit gràcies a la feina que fa tot el Departament d'Esports del Comú d'Andorra la Vella i, especialment, els seus dos Caps d'Àrea, el Sr. Marc MAGALLÓN i el Sr. Josep TUDÓ.